

Mümtaz Bir Dava Ve Teşkilât Adamı Mehmet Akif İnan

— M.Nihat Malkoç · 06 Ocak 2024



M. NİHAT MALKOÇ

Eğitimcilikten Sendikacılığa 60 Yılın Muhasebesi

Eğitimci, araştırmacı, sendikacı, mütefekkir, şair ve yazar Mehmet Akif İnan, 12 Temmuz 1940 tarihinde Şanlıurfa'da, Balıklıgöl Mahallesi'nde dünyaya gelmiştir. Gümrük memuru olan babasının adı Hacı Müslim, aslen Kahramanmaraşlı olan annesinin ismi ise Şakire Hanım'dır. Baba tarafından Mirzaali Aşireti'ne mensupturlar.

Ailenin altı çocuğundan en büyüğü olan Mehmet Akif İnan'ın çocukluk ve ilk gençlik yılları Urfa'nın Su Mahallesi'nde geçmiştir. İlkokulu Urfa Cumhuriyet İlkokulu'nda, ortaokulu ve liseyi ise Urfa Lisesi'nde okumuş; fakat lise son sınıfta bir öğretmeniyle münakaşa ettiği için son senede naklini annesinin memleketi olan Maraş Lisesi'ne aldirmek mecburiyetinde kalmıştır. Bu nakil, şair için bir çeşit sürgündür. 1959'da, sadece bir yıl okuduğu Maraş Lisesi'nden mezun olmuştur. Liseyi bitirdikten sonra Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'ne girmiş, ikinci sınıfta okuluna bir yıl ara verse de, 1972'de buradan mezun olmuştur. Üniversiteye bir yıl ara veren İnan'ı, şair ve yazar Nuri Pakdil, okulunu bitirmesi hususunda ikna etmiştir. O zamanlar fakülteden mezun olmak için öğrencilere tez hazırlattırılırdı. Mehmet Akif İnan da "Cumhuriyetten Sonra Türk Şiiri" konulu bir tez hazırlayarak okulundan mezun olmaya hak kazanmıştır.

Mehmet Akif İnan, fakülteyi bitirdikten sonra Uşak İmam-Hatip Lisesi'nde, Gazi Eğitim Enstitüsü'nde ve Ankara Fen Lisesi'nde edebiyat öğretmeni olarak çalışmıştır. Son okulundaki öğretmenlik vazifesi son nefesini verene kadar devam etmiştir.

Hislerini şiire ve yazıya ustalıkla döken Mehmet Akif İnan'ın ilk şiirleri ve yazıları 1957'den itibaren memleketinin yayın organı olan Urfa Demokrat gazetesinde yayımlanmıştır. Akif İnan, henüz öğrencilik yıllarında (1962-64) Salih Özcan'ın sahibi olduğu Hilâl dergisi ve yayınlarının idareciliğini üstlenmiştir. Şair İnan'ın yazı ve şiirlerinin bir kısmı, 1958-1993 yılları arasında Ankara merkezli 367 sayı çıkan bu İslâmî dergide yayımlanmıştır.

Üniversite öğrenimine bir süre ara veren Mehmet Akif İnan, 1964-69 yılları arasında Türk Ocakları Genel Merkezi'nde müdürlük yapmıştır. Bu dönemde başta "Türk Yurdu" olmak üzere; "Türk Ruhü, Filiz, Fedai, Orkun, Oku, Defne ve Yeni İstiklâl" gibi dergi ve gazetelerde şiir ve yazıları yayımlanmıştır. Bu dergilerde yayımlanan şiirlerini kitaplarına almamıştır. 1959'da Urfa'da bir grup arkadaşıyla "Derya" adlı bir gazete çıkarmıştır. 1972'de ilk kitabı olan "Edebiyat ve Medeniyet Üzerine" adlı eserini yayımlamıştır.

Teşkilâtçı bir insan olan Akif İnan, 1969-1972 yıllarında Türk Taşıt Sendikası'nda uzman sendikacı olarak çalışmıştır. Bu onun sendikacılıktaki ilk tecrübesi olmuştur. 1965 yılının 23 Temmuz'unda edebiyat öğretmeni Sevim Hanım'la evlenmiş, bu evlilikten 1967'de kızı Şakire Banu dünyaya gelmiştir. Akif İnan 1975'te askerliğini kısa dönem olarak yapmıştır. 1980 yılında da Hac farızasını yerine getirmek üzere kutsal topraklara gitmiştir.

Mehmet Akif İnan, 1999 senesinin ortalarında kanser hastalığına yakalandığı için Ankara'daki çileli hastane süreçleri başlamış; fakat buna rağmen sendikadaki görevini ölümüne kadar devam ettirmiştir. Hastalığı ilerleyince yaşama dair ümitler kaybolmuş; doğduğu topraklara, memleketine götürülmüştür. "Yılların alınma çektiği çizgi/Kocaltı başımı bir ehram gibi//Yaslasam gövdemi karlı dağlara/Sonsuz bir uykuya kavuşsam bir gün" diyen Akif İnan, 2000 yılının ilk günlerinde tarihler 6 Aralık'ı gösterirken mübarek bir Ramazan gecesinde Rabbine kavuşmuştur. 07 Ocak'ta mahşerî bir kalabalığın mahzun şahitliğinde memleketinde, Urfa Harran Kapı Aile Mezarlığı'nda toprağa verilmiştir.

Mehmet Akif İnan'ın adı başta memleketi Şanlıurfa olmak üzere, değişik illerimizdeki okullara, kütüphanelere, hastanelere, cadde ve parklara verilerek hatırası yaşatılmıştır.

Mâzi Ağacından İstikbâl Meyveleri Toplayan Titiz Bir Bahçıvan

Mehmet Akif İnan millî ve manevî motiflerle bezenmiş bir şiir bohçasıdır. Bu bohçada bizi biz yapan değerler vardır. Osmanlı'dan Cumhuriyete kadar kadim medeniyetimizin ana ve ara renkleri bu bohçada uyum içerisinde. Hiçbiri bir diğerini imha peşinde değildir.

Mehmet Akif İnan, aynı zamanda adaşı olduğu millî şairimiz Mehmet Akif Ersoy'un dillendirdiği "Asım'ın Nesli"nin mücessem hâliydi. Kendi de böyle bir nesil yetiştirme arzusu ve gayreti içerisinde olmuştur. Onun bu güçlü azmi, zamanla en güzel meyvelerini vermiştir.

Mehmet Akif İnan; düşüncesi ne olursa olsun kimseyi ötekileştirmeyen, emeği ve alın terini daima önceleyen dost canlısı ve vefa sahibi bir insandı. O, "Yorumlar" adlı şiirinde "Bütün giysileri yırtsak yeridir/Yeter bize vefa elbiseleri" diyerek vefaya vurgu yapar.

Bir vefa abidesi olan Akif İnan'ın 60 yıllık bereketli hayatına baktığımızda onun vefayı hayatının paydası olarak gördüğüne, onu kuru sözlerle değil, tavır ve davranışlarıyla ispatladığına şahit oluruz. Zira o, bütün dostlarına son nefesine kadar vefalı davranmıştır.

Mütefekkir şair Mehmet Akif İnan; fikir yazılarını Millî Gazete, Yeni Devir ve Yeni İstiklâl gazeteleri aracılığıyla okurlarına ulaştırmıştır. Bu gazetelerdeki yazılarında zaman zaman Akif Reha, Akif Rehavî, Mehmet Reha ve Mithat Mirzaali takma adlarını kullanmıştır.

Mehmet Akif İnan'ın ikisi şiir, dokuzu nesir olmak üzere 11 kitabı mevcuttur. Şiir kitapları "Hicret" ve "Tenha Sözcükler" adını taşımaktadır. Nesir türündeki eserleri ise şunlardır: "Edebiyat ve Medeniyet Üzerine", "Yeni Türk Edebiyatı (Oktay Çağlar ile)", "Din ve Uygarlık", "Cumhuriyet'ten Sonra Türk Şiiri", "Edebiyat, Kültür ve Sanata Dair", "Siyaset Kokan Yazılar" , "İslâm Dünyası ve Ortadoğu" , "Söyleşiler", "Aydınlar, Batı ve Biz". Söz konusu kitapların yeni baskıları kurucusu olduğu Eğitim-bir-sen tarafından yapılmıştır.

Şiirde özgünlüğüyle tanınan Mehmet Akif İnan,1982'de KASD Deneme Ödülü'nü almıştır. 1995'te Türkmenistan'ın başkenti Aşkabat'ta yapılan Türkçenin Üçüncü Uluslararası Şiir Şöleni'nde kendisine Türkmenistan'ın ünlü şairi Mahdum Kulu Şiir Ödülü verilmiştir.

Mehmet Akif İnan, Sendikacı Kimliğiyle Bütün Anadolu Şehirlerini Dolaşmıştır.

Merhum Mehmet Akif İnan, şair ve yazarlığının yanında, teşkilâtçı bir insandı. O, bugün hem kemiyet hem de keyfiyet bakımından Türkiye'nin en büyük sivil toplum kuruluşları ve memur sendikaları olan 1992'de kurulan Eğitimciler Birliği Sendikası(Eğitim-Bir-Sen) ile 1995 yılında kurulan Memur-Sen Konfederasyonu'nun kurucu genel başkanıydı. Bu görevini 1993 ilâ 2000 yılları arasında başarıyla sürdürmüştür. Sendikacılık alanında görev yaptığı süre içerisinde dürüstlüğü ve açık sözlülüğüyle sendikacılıkta çığır açmıştır.

"Her eylem yeniden diriltir beni/Nehirler düşlerim göl kenarında" diyen Mehmet Akif İnan lafazan değil, samimi ve kararlı duruşuyla bir eylem adamıydı. Sendikacı kimliğiyle dur durak bilmeden bütün Anadolu şehirlerini dolaşmış, insanları kenetlemiştir. Gerçek bir dava adamı olan İnan, Anadolu insanının şahsına münhasır bütün güzelliklerini yüreğinde mezcetmişti. Bu emsalsiz güzelliklerin rengi ve kokusu, yaptığı her işe sinmiştir.

İnancını hayat tarzına dönüştüren, millî ve manevî kıymetlere samimiyetle inanan Mehmet Akif İnan, inananların yüz akıydı. Onun müteşebbisliği ve aksiyon adamlığı Müslüman kesime büyük bir heyecan ve cesaret getirmiştir. O, bir sendikacı olarak sahaya çıktığı güne kadar ezilen, haklarını aramayan, aramadığı için de alamayan, tek tepkisi tepkisizlik olan, kanun gücü karşısında eli kolu bağlı oturan, sindirilen, çaresiz insanlara güven aşılayarak ve de önlerinde yürüyerek çare olmuştur. Üzerine ölü toprağı serpilen millî ve manevî şuurunu uyandırmıştır. Sendikacılığa Müslümanca bir bakış açısı getirmiştir.

Sendikacılığı hak aramanın yanında kültürel bir birliktelik olarak da gören Mehmet Akif İnan, gücünü koltuktan alan değil, koltuğuna ve girdiği her ortama değer katan bilge bir insandı. Onun içindir ki kartvizitine bakılmaksızın her zaman saygı duyulan bir insan olmuştur. Sendikacılıkta kendi düşüncesini değil, daima ortak akli esas almıştır.

Eğitimin mutfağından gelen bir insan olan Mehmet Akif İnan, ilk olarak Eğitimciler Birliği Sendikası'nı(Eğitim-Bir-Sen'i) kurarak aydın ve erdemli bir kitleyi arkasına almıştır. Onun tek derdi bu kitlenin maddî refahını sağlamak değildi. Ülkenin lokomotifini olan bu kesimin birikimlerinden

yararlanmak, rayından çıkan eğitimi tekrar rayına oturtmak, eğitim meselelerini masaya yatırmak, topyekûn bir eğitim seferberliği oluşturmak, eğitime millî ve manevî ölçüleri esas alarak şekil vermek onun gayelerinin başında geliyordu.

Mehmet Akif İnan'ın Lise Yıllarında Başlayan ve Hiç Bitmeyen Şiir Sevdası

Üslûp sahibi usta bir şair olan Akif İnan'ın edebiyat sevdası Maraş Lisesi'ndeki öğrencilik yıllarına dayanır. İnan'ın, liseyi memleketi Urfa'da okurken kaderin tecellisi bir sebeple, naklini Maraş'a aldırması onun özellikle edebî hayatında çok önemli bir dönüm noktası olmuştur. Zira Maraş Lisesi'nde, gelecekte "Yedi Güzel Adam" olarak anılacak olan Erdem Bayazıt, Cahit Zarifoğlu, Alaeddin Özdenören ve Rasim Özdenören'le tanışmıştır.

İyi bir şair olan Mehmet Akif İnan az ve öz şiir yazmıştır. Büyük bir özenle ve titizlikle kaleme aldığı şiirlerini bir kenarda bekletmiş, tabir caizse demlenmeye bırakmıştır. O, hayatı boyunca "Hicret" ve "Tenha Sözler" adıyla sadece iki şiir kitabı çıkarmıştır. 1974'te yayımladığı ilk şiir kitabı olan "Hicret" ile 1991'de yayımladığı "Tenha Sözler" arasında tam 17 sene vardır. Bu da onun şiir işçiliğindeki titizliğini ve hassasiyetini gösterir.

Mehmet Akif İnan büyük ve kadim bir medeniyetin, İslâm medeniyetinin mümessiliydi. Onun içindir ki İnan'ın şiirlerinin merkezinde saman alevi gibi bir anda kaybolan beşerî aşklar değil, bir ömür savunduğu İslâm ve insanlık davası vardır. O kendi meselelerini bir kenara bırakmış, mazlum İslâm ümmetinin meselelerine kafa yormuş, kendince çözümler aramıştır. Onun içindir ki ona "Mescid-i Aksa ve Kudüs Şairi" denmiştir.

Mehmet Akif İnan'ın yolu, Cumhuriyet dönemi Türk edebiyatının en etkili fikir, sanat ve edebiyat dergileri olan Büyük Doğu, Diriliş, Maveria ve Edebiyat'la kesişmiştir.

Mehmet Akif İnan, Şeref Turhan'ın Ankara'daki kitapçı dükkânında gelecekte çok iyi dostluklar kuracağı, birlikte ortak dergiler çıkaracağı Nuri Pakdil'le tanışmıştır. 1963'te Türk Ocağı'nda müdürlük yaptığı yıllarda Pakdil'le aynı evde kalmıştır. İkili arasındaki dostluk ve samimiyet her geçen gün ilerlemiş, 1969'da Nuri Pakdil'le Edebiyat dergisini kurmuşlardır. Alaeddin ve Rasim Özdenören kardeşler ile Erdem Bayazıt da kurucular arasındadır. Söz konusu derginin ilk sayısı Şubat 1969'da yayımlanmıştır. Akif İnan'ın onlarca yazısı ve şiiri bu dergi aracılığıyla okurla buluşmuştur. Akif İnan bu derginin aynı zamanda isim babasıdır. İnan'ın ilk şiir kitabı olan Hicret'teki şiirlerin tamamı bu güzide dergide yayımlanmıştır.

M. Akif İnan'ın hayatında iz bırakan ve şairliğinin inkişaf etmesinde çok önemli rol oynayan dergilerden biri de Maveria'dır. Maveria onun şairlik hayatında dönüm noktasıdır. Bu dergiyi "Yedi Güzel Adam" olarak da adlandırılan Rasim Özdenören, Cahit Zarifoğlu, Erdem Bayazıt, Akif İnan, Nazif Gürdoğan, Bahri Zengin ve Hasan Seyithanoğlu, M. Akif İnan'la birlikte çıkarmışlardır. Derginin ilk sayısı Aralık 1976'da okurla buluşmuştur. 1976'dan 1990'a kadar aylık edebiyat dergisi olarak yayımlanan Maveria, toplamda 164 sayı çıkmıştır.

Şair Mehmet Akif İnan'ın öncelikle bir okur olarak sıkı irtibat içinde olduğu, daha sonra da eserlerini yayımladığı bir başka dergi de Sezai Karakoç'un 1960-1992 yılları arasında toplam 396 sayı yayımlanan düşünce, edebiyat ve siyaset muhtevalı Diriliş dergisidir.

1960'da Maraş'ta Necip Fazıl'la tanışan Mehmet Akif İnan'ın şiir ve yazıları Üstad Necip Fazıl'ın ses getiren Büyük Doğu mecmuasında da yayımlanmıştır. Bu dergi onun için adeta manevî bir sığınaktır. Şairin "Anamı sorarsan Büyük Doğu'dur" mısrası buna delildir.

Bir gönül adamı olan Mehmet Akif İnan gelenekle bağlarını koparmamış, tabir caizse "kökü mâzide olan âti" diyebileceğimiz usta bir şairdir. Birbirinden derin, şekil ve içerik açısından öncekilere benzemeyen özgün şiirlerine baktığımızda bunu açıkça görürüz.

Modern zamanların dervişi diyebileceğimiz Mehmet Akif İnan edebiyat ve tasavvufla iç içe yaşayan bir münevverdi. Onun şiirlerinde tasavvufun derin izlerini bulmak mümkündür. Yepyeni bir imge evreni kuran Mehmet Akif İnan'ın şiirlerinde daha çok gazel tarzını benimsediğini görürüz. Fakat onun yazdıkları Divan edebiyatını taklit değil, onun modern çizgiye oturtulmuş şeklidir. Zira "Umut Gazeli", "Adsız Gazel", "El Gazeli" adlı bu gazelerde divan edebiyatı kurallarına uyulmamıştır. Zamanla her şey değişirken o da şiirinin temel dinamiklerini çağın gereklerine uydurmuştur. Böylelikle zamanın gerisinde kalmamıştır.

Mehmet Akif İnan Tercihini Siyasetten Yana Değil, Eğitimden Yana Kullanmıştır.

Binlerce talebe yetiştiren Mehmet Akif İnan malumat taciri değil, öğrencilerine sevgiyle yaklaşan, bu minvalde güçlü karakterler inşa eden iyi bir eğitimciydi. Ona göre mühim olan çok bilmek değil, şahsiyet sahibi olmaktır. Uşak İmam-Hatip Lisesi'nden Gazi Eğitim Enstitüsü'ne ve nihayetinde Ankara Fen Lisesi'ne kadar görev yaptığı her okulda iz bırakmıştır. O, bu ülkenin eğitimle kurtulacağına inanan, eğitimsizlikle batacağı endişesini taşıyan ufku geniş bir insandı. Bu nedenle kaht-ı ricale(donanımlı adam kıtlığı) vurgu yapmış, bu müzmin hastalığın giderilmesi için hep arayış içerisinde olmuştur. Onun içindir ki eğitimi hayatın öznesi kabul etmiş, bir sanatkâr olarak gördüğü öğretmenlerin çok iyi yetiştirilmesi gerektiğine inanmış, onların bu yolda güçlü bir şekilde teşkilatlanmasını sağlamıştır. Akif İnan, hayatın sırtına yüklediği ağır yükü taşıma mecburiyeti yüzünden çok iyi bir öğrenci olamasa da ilerleyen zaman içerisinde manevî şuurla hareket eden iyi bir öğretmen olmuştur.

Mehmet Akif İnan örgün eğitimin dışında da, kitapları ve konferansları vasıtasıyla binlerce insanın kişiliğinin gelişmesinde ve düşüncelerinin şekillenmesinde etkili olmuştur. O, en zahmetli işlerin başında yer alan insan yetiştirmenin önemine gönülden inanmış, bulunduğu her ortamda öğretmen gibi davranmış ve öğretmenlik misyonunu ustaca ifa etmiştir. Geçmişinden beslenerek geleceğine şekil veren idealist bireyler yetiştirmiştir.

Arkasından büyük kitlelerin yürüdüğü Mehmet Akif İnan, Eğitim-Bir-Sen ve Memur-Sen Genel Başkanı olması hasebiyle çok güçlü bir simaydı. Onun sendikacılıktaki dik duruşunu ve örnekliliğini görenler izinden yürümüştür. Başta minik bir kar tanesiyken, kartopu olmuş, sonra da bir çığa dönüşmüştür. Vaktiyle kendisine yapılan milletvekilliği teklifini geri çevirmiş, siyaset yerine sivil toplum kuruluşları içerisinde hizmet etmeyi tercih etmiştir. Siyasete karşı olmamakla beraber tercihini siyasetten yana değil, eğitimden ve sendikacılıktan yana kullanmıştır. Bunun gerekçesini de şu sözlerle ifade etmiştir: "Siyasette ya birileri sizi harcar, ya da siz birilerini harcarsınız. Bizim misyonumuz adam harcamak değil, adam yetiştirmektir. Sendika ile sorunların üzerine gitmek çok daha önemli."

Türkiye'deki eğitim politikasının, sürekli değişmesine rağmen köklü çözümler getirememesi, çözümden çok sorun üretmesi, temcit pilavı gibi sürekli önümüze konulması onu fevkalâde rahatsız

etmiştir. Bu hayatî meselenin Cumhuriyetin kuruluşundan beri vuzuha kavuşturulamaması onu yeni arayışlara itmiş, eğitimi ve eğitimcileri sendikal çalışmalarının odağına koymuştur. O, onlarca yıldır yapılanların çözüm getirmediğini söylemiş, mevcut durumdan duyduğu rahatsızlığı şu cümlelerle ifade etmiştir: "Bu eğitim düzeni Türkiye'nin donuk, ruhsuz, cansız bürokrasisine hizmet edecek diplomalılar yetiştirmektedir. Amacı bir diploma edinmek ve bu diploma ile iyi para kazanmak olan küçük adamlar yetiştiriyoruz."

Kudüs Davası'nı Namus Davası Gören İnan, "Mescid-i Aksa" Şairiydi.

Yaşadığı örnek hayatla İslâm'ın mücessem bir numunesi olan Mehmet Akif İnan, hiçbir zaman zalimlerin önünde eğilmedi; daima mazlumdan yana ve mazluma taraf oldu. İslâm'a ve Müslümanlara muhalif olanların karşısında ezilmedi, vakarını korudu, elif gibi dik, diri ve iri durdu. Zira İslâm ümmeti deyince akan sular dururdu onun için. Hele Kudüs ve ona kutsal bir belde hüviyeti kazandıran, aynı zamanda Müslümanların ilk kıblesi olan Mescid-i Aksa söz konusu olunca adeta arslan kesilirdi. Onun dillere pelesenk olan, bir kısmını aşağıya aldığım "Mescid-i Aksa" şiiri tüm zamanların en güzel ve duygulu şiirlerindedir: "Mescid-i Aksa'yı gördüm düşümde/Bir çocuk gibiydi ve ağlıyordu/Varıp eşliğine alnımı koydum/Sanki bir yer altı nehr çağlıyordu//Gözlerim yollarda bekler dururum/Nerde kardeşlerim diyordu bir ses/İlk Kiblesi benim ulu Nebi'nin/Unuttu mu bunu acaba herkes//Şimdi kimsecikler varmaz yanıma/Mü'minde yoksunum tek ve tenhayım/Rüzgârlar silemez gözyaşlarımı/Çöllerde kayıp bir yetim vâhayım//Mescid-i Aksa'yı gördüm düşümde/Götür Müslüman'a selâm diyordu/Dayanamıyorum bu ayrılığa/Kucaklasın beni İslâm diyordu"

Bir Ömür Şiire Aşkla Bağlı Kalan Akif İnan, Poetikası Olan Bir Şairdi

Mehmet Akif İnan şiiri gelenekle imtizaç hâindedir. Bu şiir, gücünü kadim gelenekten almıştır. Fakat geleneğe yaslanıp kalmamış, gelenekten aldığı hızla modern çağlarla buluşmuştur. Ondaki divan ve halk edebiyatı etkisi modern şiirle bütünleşmiştir. O, şiirinin temellerini dikerken gelenek kolonlarını kullanmış; ama üstüne modern bir şiir yapısı kondurmuştur. Onun poetika yazıları, şiirlerinin teorisini bütün çıplaklığıyla yansıtır. Türk edebiyatında birkaç örnekte sınırlı kalan poetika yazıları onunla yeni bir ivme kazanmıştır.

Bir ömür şiire aşkla bağlı kalan, yazdıklarından kat kat fazlasını okuyan Mehmet Akif İnan şiir okumayı tavsiye ediyordu hayatın cenderesinde sıkışıp kalanlara. Zira o, şiirle hemhâl olmayı ve şiir okumayı güçlü bir terapi yöntemi olarak görüyor ve şöyle diyordu: "Olayların kuşatması altındaysanız; bir yoğun hüznün ağmaktaysa üstünüze; günler, saatler bunalımın otağını kurmuşsa içinizde; sıkıntı bezirgânı haraca bağlamışsa sizi; aczden başka sermayeniz kalmamış gibiyse; dualar, yüreğinizin semtine uğramadan çıkıyorsa ağzınızdan; kendi sesiniz bile yabancı düşüyorsa kulaklarınıza şiir okumalısınız. Tüm sivrillikleri, abartmaları törpüleyen, düzleyen şiirdir. İfrat ve tefritin medd ü cezirleri, hayr vasatına şiirle girer. Hayrın vasatında temkin üzere iseniz, yine de gereklidir size şiir. Çünkü hâlinizi tekâmül ettirmek, yeteneklerinizi geliştirmek baş ödevinizdir. Şiir hikmet erbablarının refikidir. Şiir, ilim mensuplarının arkadaşı olmuştur. Şiir dengeler insanı."

Yedi Güzel Adam'ın "Süreyya"sı Yahut Benim Gözümde Mehmet Akif İnan...

Yedi Güzel Adam'ın "Süreyya"sı olarak gördüğüm Mehmet Akif İnan, gönül göğümüzdeki zifri karanlıkları bertaraf edendi. Onun olduğu yerde karanlık barınmazdı. Zira o, karanlıkların ve karanlık düşüncelerin düşmanıydı. O, her gittiği yeri gönül ışığıyla aydınlatırdı. Onun hayattan çekilmesi iyilik adına büyük bir kayıptı. İnan'ın vefatı üzerine yazdığım bir şiirle sözlerimi noktalamak istiyorum: "Yedi Güzel Adam'ın içinde Süreyya'dır/Sevgi ve muhabbette okyanustur, deryadır/Şahsiyetinin özü; iffet, edep, hayâdır/Hakikat ateşinde, aşk narında yanandır/Emeğe kıymet veren Mehmet Akif İnan'dır// Sahralarda boy atan vefa çınarıdır o!.../Bir fikir gözesidir, şefkat pınarıdır o!.../Yarımı bütünleyen öteki yarıdır o!.../Ümmetin vahdetine yürekten inanandır//Bu uğurda çırpınan Mehmet Akif İnan'dır//Urfa'nın gözbebeği, şiirin avazıdır/Aylardan zafer ayı, mevsimlerin yazıdır/Zalimin karşısında mazlumun niyazıdır/Çileleri bal edip ekmeğini banandır/Yılmaz dava adamı Mehmet Akif İnan'dır//Hakikate dört nala koşan süvaridir o!.../Kimsesizin kimsesi, mazlumun yâridir o!.../Yalnız Hakk'a köledir, varlıktan aridir o!.../Ceddini hayırlarla yâd eyleyen, anandır/Mâzisinde kopmayan Mehmet Akif İnan'dır//Ümmet başsız, yastayken; bu ahvâlden meyûstu/Sevgiliden uzakta, ruhu tende mahpustu/Hakikatin gür sesi, kış ortasında sustu/Kudüs, Mescid-i Aksa; onun için cânândır/Ümmeti kardeş bilen Mehmet Akif İnan'dır//Ötenin ötesinden, Mavera'dan çıktı o!.../Mümine dayatılan engellerden bıktı o!.../Hakikate örülen duvarları yıktı o!.../Bir kış vakti Rabbinin vuslatına kanandır/Rahmetle andığımız Mehmet Akif İnan'dır"

Ülke ve insanlık için paha biçilmez bir değer olan, benzerleri nadirat hükmünde sayılan Mehmet Akif İnan 'Büyük rüyalarla geçmişe ömür,/ Hiç yanmam ölümün her çeşidine` demişti. Bunu derken mukaddes idealleriyle, engin bilgisiyle, mâziden âtiye irfan köprüsü teşkil eden derin kültürüyle, kürsüleri titreten hatipliğiyle, kabından taşan heyecanıyla, kutsal kıymetlerle cilalanmış öfkesiyle, her fikirden istifade eden teşkilâtçılık anlayışıyla, kararlılığı ve samimi eylemciliğiyle sanki farkında olmadan kendisini anlatmıştı. Bizler de onun peşinden giden dostları olarak aynı düşünceyi menzile taşıma derdindeyiz. Mehmet Akif İnan'ı doğumunun 84., ölümünün 24. yılında saygıyla ve rahmetle anıyoruz.